

Col·lecció	ARCHITECTURE
Sinèrgia	Village
Essència	Menta Verda

La frescor i la dolçor de la Menta, ajuda a obtenir l'energia necessària per a mantenir l'atenció interna sobre les capacitats personals, aportant una sensació d'equilibri i de control que afavoreixen al direccionament cap als propòsits personals, i comporten el desenvolupament de la seguretat.

Fitxa Tècnica

Nom Científic: Mentha Spicata

Utilitats:

Propietats:

- Calma-Nerviosa
- Tònic Digestiu
- Anticatarral, mucolític
- Estimulant
- Antiinflamatori

- Confort Respiratori
- Frescor ambiental
- Confort-Actiu
- Contra la sensació de pesadesa

D'on s'extreu:

Fragància: Fresca, dolça, neta.

De la fulla de la menta verda, mitjançant un procés extractiu de Destil·lació completa per a unitat de vapor d'aigua. És necessari extreure 500kg de plantes en flor, per a extreure 0,5 kg d'oli essencial de menta.

Precaucions: Cap contraindicació és coneguda a dosis recomanada a nivell d'inhalació. Neurotòxic i abortiu en dosis no recomanades per un expert.

Descripció i evolució de l'oli essencial d'Espígol:

La Menta Verda (*Mentha Spicata*), és una planta herbàcia perenne de la família de les Lamiaceae. Es pot trobar tant al continent europeu com a l'asiàtic i la seva essència presenta una gran variabilitat de formes i té una gran amplitud d'aplicacions, des de la difusió aromàtica a l'alimentació. En l'actualitat són precisament aquestes dues vies les més utilitzades. Així doncs, són freqüents les locions i remeis anticatarrals i mucolítics elaborats amb menta, però aquest producte, també és un recurs molt freqüent en l'ambientació aromàtica d'espais, pel seu aroma fresc i revitalitzant.

De la mateixa manera, en períodes anteriors, l'essència de menta verda mantenia la seva presència com a element curatiu en el camp dels remeis tradicionals, sent un ingredient fonamental en remeis marcadament reconeguts, com "l'Elixir du Santé du Vatican", elaborat a l'apotecaria de la Ciutat del Vaticà, substància creada per alleugerir el malestar físic, encara utilitzada en l'actualitat, o la denominada "Poció per Deturar els Vòmits", establert en el recull de Fra Valentí Serra elaborat l'any 1959, sobre remeis naturals de la Catalunya Antiga. A aquests també s'hi poden afegir reconeguts remeis com la tisana de menta i llimona, remei històricament molt eficaç contra la indigestió, o com el reconegut te Verd amb menta, dins el món àrab, un beuratge que servia per a combatre els efectes nocius de la calor i a l'hora constituïa un signe d'hospitalitat. Els romans i els Grecs, també utilitzaven la menta com a remei contra el mal de cap.

A l'Antic Testament, segons indica J. Álvarez Balastegui (2004) la menta verda apareix com a essència d'ús aromàtic per perfumar els menjadors i elevar l'esperit. Els egipcis també li atorgaven a l'essència de menta verda un valor teològic, tal com apareix reconegut al "Papir d'Ebers", on es troba considerada una de les herbes sagrades per a la deessa Isis i per al déu de la medicina Thot.